

I'tiqâd A'immah Abl-i-Hadîth

[Hadîth-Imâmernas troslära]

Författare: Imâm Abû Bakr Ahmad bin Ibrâhîm al-Ismâ'îlî (277-371)

Överättning [och ev. fotnoter]: Ziyâd Mustafâ al-Albânî

Layout: Abu Anas Lechistâni

www.darulhadith.com

I Allâh's Namn, den Barmhärtige, den Nådige.

Ibn Qudâmah sade: ash-Sharîf Abûl-'Abbâs Mas'ûd bin 'Abdil-Wâhid bin Matar aHâshimî underrättade och sade: Hâfidh Abûl-'Alâ Sâ'id bin Yasâr al-Harawî underrättade oss: Abûl-Hasan 'Alî bin Muhammad al-Djurdjânî underrättade oss: Abûl-Qâsim Hamzah bin Yûsuf as-Sahmî underrättade oss: Abû Bakr Ahmad bin Ibrâhīm aIsmâ'îlî underrättade oss och sade:

1– Håll fast vid er kännedom – må Allâh förbarma Sig över oss och er – att Ahl-ul-Hadīths, Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah, metodik är grundad på att tro på Allâh, Hans änglar, Skrifter, sändebud och acceptera det som Allâhs (ta'âlâ) Bok har sagt och det som autentiskt har rapporterats från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Det skall det varken avvikas från eller avvisas. Allt detta eftersom de var beordrade att följa Boken och Sunnah. De ansåg att de båda bestod av vägledning och de vittnade att deras profet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) leder till den Raka vägen samtidigt som de aktade sig för de problem och det stränga staffet som är konsekvenserna av att motsätta sig honom.

2 – De anser att Allâh (ta'âlâ) tillbes med Sina Namn som Han har namngett Sig Själv med, Egenskaper som Han har beskrivit Sig Själv med och de Namn och Egenskaper Hans profet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har namngett och beskrivit Honom med. Han skapade Âdam med Sin Hand. Hans Händer är utsträckta och Han fördelar som Han vill. Detta skall däremot inte föreställas. Likaså reste Han ('azza wa djall) Sig över Tronen. Detta skall inte heller föreställas, ty Han reste Sig över Tronen utan att berätta hur Han gjorde det.

3 – Han äger Sin skapelse. Han har varken skapat den för att Han är i behov av den eller för att det var något som drev Honom till det. Han gör det Han vill. Han dömer det Han vill. Han kommer inte att stå till svars för det Han gör till skillnad från skapelsen.

4 – Han tillbes med Sina Namn som Han har namngett Sig Själv med, Egenskaper som Han har beskrivit Sig Själv med och de Namn och Egenskaper Hans profet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har namngett och beskrivit Honom med. Ingenting är omöjligt för Honom, varken på jorden eller i himlen. Han beskrivs inte med något reducerat, bristfälligt eller sjukligt, ty Han ('azza wa djall) är fjärran från det.

5 – Han (‘azza wa djall) skapade Âdam (‘alayhis-salâm) med Sin Hand. Hans Händer är utsträckta och Han fördelar som Han vill. Hans Händer skall inte föreställas, ty Allâhs Bok har inte sagt hur De är.

6 – Det skall inte tros att Han har kroppsdelar, lemmar, längd, bredd, tjockhet, smalhet eller liknande egenskaper som förekommer i skapelsen. Han (tabârak wa ta‘âlâ) är inte likt någon och välsignat är vår Herres Ansikte som besitter storhet och majestät.

7 – De säger inte att Allâhs (‘azza wa djall) Namn är skapade, vilket Mu‘tazilah, Khawâridj och andra sekter bland Driftens folk gör.

8 – De bekräftar Hans Ansikte, Hörsel, Syn, Kunskap, Kraft, Styrka, Makt och Tal, men inte på det sätt villfarna människor som Mu‘tazilah och andra gör, utan såsom Han (ta‘âlâ) nämnde dem:

”Men din Herres Ansikte förblir i evighet.”

(55:27)

”Han har uppenbarat det med Sitt vetande.”

(4:166)

”Av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än vad Han tillåter.”

(2:255)

”Den som står efter jordisk makt och ära skall veta att all ära tillhör Allâh. De goda orden stiger upp till Honom och Han förhöjer värdet av varje god handling. Men de som i tysthet smider onda planer har ett strängt straff att vänta och deras planer skall slå fel”

(35:10)

”Vi har byggt världsalltet och gett det en fast struktur, och förvisso är det Vi som utvidgar det.”

(51: 47)

”Stammen ‘Âd uppträdde övermodigt på denna jord utan varje rimligt skäl och skröt: ”Vem är mäktigare än vi? – Förstod de inte att Allâh, som skapade dem, har större makt än de?”

(41: 15)

”Det är Allâh som drar försorg om skapelsen, den Starke, den Orubblige.”

(51: 58)

Han (ta'âlâ) har alltså Kunskap, Styrka, Kraft, Hörsel, Syn och Tal på det sätt Han (ta'âlâ) sade:

”Lägg honom i en kista och sätt ut den i floden; floden kommer föra kistan till stranden och en som är Min fiende och hans fiende skall finna honom och ta sig an honom. Och Jag omgav dig med Min kärlek och du växte upp under Mina Ögon.”
(20: 39)

”Men bygg under Vår uppsikt och enligt Våra anvisningar den ark som skall bli din räddning och tala inte till Mig till förmån för dem som begår orätt – de skall dränkas av den stora floden.”
(11: 37)

”Om någon bland avgudardyrkarna söker skydd hos dig, ge honom då ditt beskydd, så att han får höra Allåhs ord; för honom sedan till en plats där han är i trygghet. Det är nämligen människorna som inte vet vad Islâm innebär.”
(9:6)

”Sändebud som Vi redan har berättat för dig om och sändebud som Vi inte har berättat om – och Moses som Allâh talade med utan förmedling.”
(4:164)

”Om Han vill att något skall vara säger Han endast till det: ”Var!” – och det är.”
(36:82)

9– De säger det samtliga Muslimer säger:

”Det Allâh vill, sker, och det Han inte vill, sker inte.”

Han (ta'âlâ) sade:

”Men ni kan bara vilja det i den mån Allâh, skapelseernas Herre, vill att ni följer denna väg.”
(81:29)

10 – De säger att ingen kan undkomma Allåhs Kunskap och inte heller kan någons handling och vilja överkomma Allåhs Vilja. Allåhs Kunskap ändras inte. Han vet och faller varken i okunnighet eller glömska. Han är Mäktig som ingen kan överväldiga.

11 – De säger att Qur'ānen är Allāhs Tal och att den inte är skapad. Den är inte skapad hur läsaren än läser den och uttalar den och den är bevarad i tryckt form. Den som säger att uttalandet av Qur'ānen är skapat och avser Qur'ānen, har sagt att Qur'ānen är skapad.

12 – De säger att det inte finns någon annan verklig skapare än Allāh (‘azza wa djall). Samtliga tjänares anskaffningar är skapade av Allāh. Allāh vägleder den Han vill och vilseleder den Han vill. Den som Allāh (‘azza wa djall) vilseleder har inget argument:

”Säg: ”Det är Allāh som har det avgörande argumentet; om Han hade velat skulle Han ha väglett er alla.””
(6: 149)

”Säg: ”Min Herre har enbart påbjudit det som är rätt och rimligt. Och Han vill att ni lägger in hela er själ i all andakt och anropar Honom med uppriktig tro. Liksom ni har utgått från Honom är det till Honom ni skall återvända. Några av er har Han väglett och några har dömt sig själv att gå vilse, eftersom de har valt att låta sig styras av sina onda impulser hellre än av Allāh – och ändå tror de att de är på rätt väg.”
(7:2930)

”Vi har sänt skaror av osynliga väsen och människor till helvetet: de har hjärtan som ingenting förstår, ögon som ingenting ser och öron som ingenting hör. De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga.”
(7:179)

”Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själv utan att den förts in i Vår bok, innan Vi sätter den i verket. Detta kostar inte Allāh någon möda.”
(57: 22)

Att ”sätta något i verk” betydertveklöst att skapa det. Han sade om paradiset folk:

”Vi lovar och prisar Allāh som har fört oss hit! Utan Allāhs vägledning skulle vi inte ha funnit vägen.”
(7:43)

”Allāh, om Han hade velat, skulle ha väglett alla människor.”
(13:31)

”Hade din Herre velat skulle Han helt visst ha gjort människorna till ett enda samfund, men de fortsätter att vara oeniga, utom de hos vilka Allåhs nåd fått verka.”

(11:118,119)

13 – De säger att det goda och det onda, det söta och det bistra, är från Allåhs (‘azza wa djall) beslut. Han har låtit det ske och förutbestämt det och de kan varken uppnå förmåner för sig själva eller avvärja ett ont – utom det som Allåh vill. De är fattiga inför Allåh (‘azza wa djall) som aldrig någonsin är i behov av dem.

14 – Han (‘azza wa djall) stiger ned till den lägsta himlen baserat på det som autentiskt underrättning från Allåhs sändebud säger – och detta skall man tro på utan föreställning.

15 – De anser att de gudfruktiga tjänarna kommer att få se Allåh (‘azza wa djall) på Domedagen till skillnad från detta liv och att de som Allåh har klätt i dess klädsel i livet efter detta kommer obligatoriskt att få göra det. Han sade:

”Den Dagen skall ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre.”

(75:22,3)

”Nej! Denna Dag kommer de förvisso att se sig avskärmade från deras Herre.”

(83:15)

Om varken de troende eller de otrogna skulle se Honom, skulle de samtliga vara avskärmade. Detta skall dock tros utan att förkroppsliga Allåh (‘azza wa djall) eller begränsa Honom. Däremot kommer de att se Honom (djalla wa ‘azz) med sina egna ögon såsom Han vill– och detta [skall tros på] utan föreställning.

16 – De säger att Îmân är tal, handling och kännedom. Den stiger med lydnad och sjunker med olydnad. Den som är lydigare har högre Îmân än den som är mindre lydig.

17 – De säger att de monoteister och Muslimer som förrättar bönen vända mot Qiblah och syndar en eller flera synder, stora som små, och är fortfarande upprättade på att enbart dyrka Allåh, bekräftar dess fordringar och godtar det från Allåh, skall inte förklaras vara otrogna på grund av dem. De hoppas på att personen i fråga förlåts. Han (ta‘âlâ) sade:

”Men Han förlåter den Han vill vad som helst under detta.”
(4:48)

18 – De är oense om den som avsiktligt och utan ursäkt låter bli att förrätta den ålagda bönen till dess att dess tid rinner ut. Vissa anser personen i fråga vara otrogen baserat på det som har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

”Mellan en tjänare och otro är att lämna förrättandet av bönen.”

”Den som låter bli att förrätta bönen har hädat.”

”Den som låter bli att förrätta bönen har lämnat Allåhs beskydd.”

Andra säger att det gäller om man låter bli nekandes. Exempelvis sade Yûsuf ('alayhis-salâm):

”Jag har tagit avstånd från dem som inte tror på Allåh.”
(12:37)

Nämligen nekande hädelse.

19– Några av dem sade att Îmân är tal och handling medan Islâm är de handlingar människan har blivit ålagd om var och en nämns för sig. Sålunda sades det att Muslimer och troende [Mu' minûn] är två åtskilda begrepp; nämns det ena, avses inte det andra. Skulle däremot bara ett av begreppen nämnas, omfattas båda.

Många andra sade att Islâm och Îmân är en och samma sak. Allåh ('azza wa djall) sade:

”On någon vill anta en annan religion än Islâm kommer detta att vägras honom.”
(3:85)

Detta betyder att om någon annan Îmân antas, kommer detta att vägras honom. Han sade:

”Vi skulle föra bort de troende men, fränsett ett hus, fann vi ingen som var Muslimer.”
(51:3536)

Somliga anser att Islâm gäller särskilt underkastelse, ödmjukhet och underkuvning till Allâh och Hans Dom som personen i fråga tror på. Han sade:

”Ökenaraberna säger: ”Vi har blivit troende.” Svara: ”Ni är inte troende – säg hellre: ”Vi har underkastat oss!” Ännu har inte tro gått in i era hjärtan.””
(49:14)

”De[tror att de]har gett dig något när de blev Muslimer. Säg: ”Er Islâm är inte en gåva till mig; nej, det är en Allâhs välgärning mot er att Han har velat leda er till tron.””
(49:17)

Även detta är bevis för den som säger att de båda är en och samma sak.

20 – De säger att Allâh kommer att ta ut monoteister ur helvetet efter medlarnas medling. Medlingen är ett faktum. Dammen är ett faktum. Livet efter detta är ett faktum. Räkenskapen är ett faktum.

21 – De bekräftar inte att någon från denna religion är i paradiset eller i Elden, ty den kunskapen är dold för dem och de vet inte i vilket tillstånd personen i fråga har dött; tro eller otro? Däremot säger de att den som dör upprättad på Islâm utan att ha gett sig in i allvarliga synder, drifter och illdåd hör till paradiset folk. Han (ta'âlâ) sade:

”Men de som tror och lever rättskaffens liv.”
(98:7)

Han nämnde inte att de syndade:

”De är de bästa av alla skapade varelser.”
(98:7)

Den som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) autentiskt har bekräftat paradiset åt, bekräftar även de som ett tecken på att de följer Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och bekräftar hans utlåtanden.

22 – De säger att straffet i graven är ett faktum. Däri kommer Allâh att straffa den som förtjänar att straffas om Han så vill och förlåta honom om Han så vill. Han (ta'âlâ) sade:

”Morgon och afton förs de fram till Elden, och den Dag då den Yttersta dagen är här [kommer det att sägas]: ”För in Faraos anhang det strängaste av alla straff!””
(40:46)

Så länge världen finns till, kommer Han enbart att låta dem straffas morgon och kväll. När då Domedagen äger rum, kommer de att få uppleva det värsta straffet utan någon reducering som de hade på jorden. Han sade:

”Men den som vänder åt Mig ryggen skall få ett eländigt liv.”
(20:124)

Nämligen innan världen går under. Beviset är Hans (ta'âlâ) Ord efter det:

”Och på Uppståndelsens dag skall Vi låta honom stiga fram blind.”
(20:124)

Han klargör att det eländiga livet kommer att vara innan Domedagen. Vi har erfarenhet av att judarna, de kristna och avgudadyrkarna har ett rikt och glamoröst liv. Detta får oss att veta att detta elände har ingenting att göra med det ekonomiska livet, eftersom avgudadyrkarna har gott om uppehälle. Vad som avses är livet efter döden och före Domedagen.

23 – De tror på Munkars och Nakîrs förhör baserat på det som autentiskt har rapporterats från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) samt Allâhs (ta'âlâ) Ord:

”Allâh stärker de troende med det ord vars sanning står fast i denna värld och i den kommande; men de orättfärdiga låter Han gå vilse – Allâh gör vad Han vill.”
(14:27)

Till det tillkommer även dess tolkning från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

24 – De anser att man inte ger sig in i argument och dispyter om Qur'ânen och annat. Allâh ('azza wa djall) sade:

”Ingen utom de som framhärdar i otro, disputerar om Allâhs uppenbarelser.”
(40:4)

Nämligen att de disputerar om dem på ett sätt som liknas vid anklagelse för lögn – och Allâh vet bättre.

25 – De bekräftar Abû Bakrs (radhiya Allâhu 'anh) kalifat efter Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) efter att ha valts av följeslagarna. Därefter 'Umars (radhiya Allâhu 'anh) kalifat efter att Abû Bakr (radhiya Allâhu 'anh) hade utsett honom som kalif. Därefter 'Uthmâns (radhiya Allâhu 'anh) kalifat efter att valts till det av Samrådet som utsågs av 'Umar, och resten av Muslimerna. Därefter 'Alîs bin Abî Tâlib (radhiya Allâhu 'anh) kalifat efter att lovats tro och lydnad av dem som stred vid Badr, som 'Ammâr bin Yâsir och Sahl bin Hunayf, och de resterande följeslagare som följde dem i det. En annan orsak är hans föregåenderätt och förträfflighet.

26 – De anser att följeslagarna (radhiya Allâhu 'anhum) är de bästa människorna baserat på Hans ﷺ:

”Allâh var nöjd de troende när de svor dig trohetseden under trädet.”
(48:18)

”Föregångsmännen, de första av dem som utvandrade och hjälparna, och de rättsinniga som följde i deras spår – Allâh är nöjd med dem.”
(9:100)

Den Allâh bekräftar Sitt välbehag åt, kommer inte att utföra något som fordrar Allâhs ('azza wa djall) vrede. Å andra sidan gäller detta inte nödvändigtvis efterträdarna om de inte är rättsinniga. De efterträdare som ser ned på dem, räknas inte vara rättsinniga, och sålunda innefattas de inte i frågan.

27 – Den som anser dem vara en orsak till förargelse för den position de har hos Allâh, har det värsta att befara. Han ('azza wa djall) sade:

”Muhammad är Allâhs sändebud. De som följer honom är hårda mot de otrogna, men sinsemellan fulla av värme och vänskap. Du ser hur de böjer ryggen och faller ned på sina ansikten och söker Hans nåd och Hans välbehag; i sina ansikten bär de spåren av nedfallen under bönen. De liknas både i Tawrât och Indjîl vid frön som skjuter skott, varefter ger skotten kraft, så att de växer sig starka och reser sina raka stjälkar till glädje för såningsmännen, men för de otrogna är de en orsak till förargelse.”
(48:29)

På så sätt talade Han om att de är en orsak till deras förargelse.

De anser att deras kalifat är korrekt baserat på Allåhs (‘azza wa djall) Ord:

**”Allâh har lovat dem bland er som tror och lever rättskaffens liv.”
(24:55)**

Med Sitt Ord ”bland er” tilltalade Han den som föds nu, är tillsammans med profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och är upprättad på hans religion. Han fortsatte och sade:

**”...att Han skall göra dem till ställföreträdare på jorden – liksom Han gjorde dem till Sina ställföreträdarna som levde före dem – och ge fasthet och styrka åt den religion som Han har godkänt för dem, och att Han i stället för den fruktan som de förut levde under skall skänka dem trygghet – på villkor att de ägnar Mig sin dyrkan och inte sätter någon vid Min sida.”
(24:55)**

Allâh gav religionen fasthet och styrka genom Abū Bakr, ‘Umar och ‘Uthmân; trygga anföll de utan att bli anfallna och de skrämde fienden utan att fienden skrämde dem. Han (‘azza wa djall) sade om dem som uteblev från striden med Hans profet:

**”Om Allâh låter dig återvända och möta några av dem och de ber om tillåtelse att gå ut [i krig med dig] svara då: ”Med mig kommer ni aldrig att gå ut [i krig] och ni kommer aldrig att kämpa med mig mot en fiende! Ni var ju nöjda med att stanna hemma första gången; då kan ni stanna hemma med dem som lämnas kvar.”
(9:83)**

När de träffade profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam), bad de honom om lov att få gå och bekämpa fienden. Dock tillät han inte det och Allâh (‘azza wa djall) uppenbarade då:

**”När ni beger er ut på krigståg där byte kan väntas, säger de som höll sig borta: ”Låt oss gå med er” – de vill alltså ändra på Allåhs Ord. Säg: ”Ni skall inte gå med oss! Allâh har redan sagt så.” Då kommer de att svara: ”Ni missunnar oss!” Nej, de förstår inte mycket!”
(48:15)**

Tillika sade Han till dem:

”Säg till de ökenaraber som inte följde med er: ”Ni kommer att kallas mot ett folk av starka och orädda krigare, och ni måste kämpa mot dem om de inte sträcker vapen; om ni då lyder skall Allâh ge er en vacker belöning, men om ni håller er undan så som förut, skall Han straffa er med ett plågsamt straff.”
(48:16)

De som levde på Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tid tilltalades på detta vis då de inte följde med. Vissa av dem levde även under Abû Bakrs, 'Umars och 'Uthmâns kalifat och de som lydde dem fick sin belöning och den som inte gjorde det fick sitt plågsamma straff som ett tecken av Allâh ('azza wa djall) på deras (radhiya Allâhu 'anhum) kalifat. Må Han inte låta ovilja mot någon av dem bli kvar i våra hjärtan. Om ett av deras kalifat bekräftas, fullföljs och bruksätts det av de fyras kalifat.

28 – De anser att förrättningen av bönen, fredagsbönen såväl som annan, förrättas bakom samtliga Muslimska makthavare, oavsett om de är rättfärdiga eller syndiga. Allâh ('azza wa djall) har ålagt fredagsbönen och dess fullbordan strängt, samtidigt som Han (ta'âlâ) vet att bland dem som kommer att stå för den kommer att vara syndiga och ogärningsmän. Dock undantog Han varken någon tid eller beordring till bönerop för fredagen.

29 – De anser att man skall ut i Djihâd med dem mot de otrogna, även om de är syndiga. De anser att man skall be för dem för välgång och rättvisa. De anser inte att man skall ta till vapen mot dem. Inte heller skall det krigas då provningar och kaos äger rum. Däremot anser de att man tillsammans med den rättvisa makthavaren strider mot den upproriska gruppen om de förmår göra det.

30 – De anser att ett land är Islâmiskt, och inte hedniskt, så länge det offentligt ropas till bön och folket kan utföra den i lugn och ro. Detta anser däremot inte Mu'tazilah.

31 – De anser att ingen kommer till paradiset med hjälp av sina handlingar, oavsett vilka handlingar det än rör sig om, utan utav Allâhs godhet och nåd som Han utmärker med den Han vill. En persons goda handlingar och lydnad har endast uppkommit tack vare Allâhs godhet. Även om Allâh inte hade skänkt Sin godhet, skulle ingen ha något att säga till om mot Allâh. Allâh sade:

”Om Allāh inte hade visat er godhet och förbarmat Sig över er, skulle ingen av er kunnat rena sig; men Allāh renar den Han vill.”
(24:21)

”Om inte Allāh i Sin nåd hade förbarmat Sig över er skulle ni helt visst ha slutit er till Djävulen, alla utom ett fåtal.”
(4:83)

”Och Han förbarmar Sig över den Han vill. Allāhs nåd är en ousinlig källa”
(3:74)

31 – De säger att Allāh (‘azza wa djall) har bestämt för samtliga levande skapelser deras bestämda livslängd som de kommer att nå.

”För alla människor är en frist utsatt, och de kan varken förkorta den eller förlänga den, ens med ett ögonblick, när den har löpt ut.”
(7: 34)

Om personen dör eller mördas, när han slutet på sin livslängd som har bestämts för honom. Allāh (‘azza wa djall) sade:

”Säg: ”Även om ni hade stannat hemma, skulle de vilkas död stod skriven ha begett sig till den plats där de skulle falla.””
(3:154)

33 – Allāh (ta‘âlâ) förser samtliga levande skapelser med uppehälle som de försörjer sig med. Därefter kommer Allāh att ta vara på det till senare generationer. Dessutom är det Han som ger dem lovligt eller olovligt uppehälle på samma sätt som det är Han som har skänkt de resterande ljuvligheterna man lever utav.

34 – De tror på att Allāh (ta‘âlâ) skapade djävlarerna för att viska till människorna, lura dem, bedra dem och med sina beröringar slagit dem med vansinne.

35 – På jorden förekommer magi och magiker. Att tro att magiutövning gagnar och skadar utan Allāhs tillstånd är otro.

36 – De anser att man skall hålla sig borta från innovationer, synder, illdåd, stolthet, högfärdighet, bedrägeri, korruption, mord och skvaller. De anser att man varken skall ofreda eller baktala någon. Det enda undantaget är personen som uppenbarar en innovation och manar till den. I detta fall anser de inte vara baktal.

37 – De anser att kunskap skall tas och sökas från dess källa. Dessutom tycker de att man skall ta Qur'ân-studierna och dess förgreningar och förklaringar på allvar. Likaså säger de att man skall lyssna till sändebudets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunan, kompilera dem, förstå dem och söka efter hans följeslagares rapporter.

38 – Det skall inte talas illa om dem. Det mindre fina som har tillskrivits dem, skall avvisas och avkastas. Tillika för de vidare deras tvister till Allâh ('azza wa djall).

39 – De manar till att man håller sig till Djamâ'ah och äter, dricker och klär sig måttligt. De uppmanar till att man strävar efter goda handlingar, beordrar gott, förbjuder ont och vänder sig bort från de okunniga till dess att de lär dem och klargör sanningen för dem. Efter att klargörelsen har ägt rum, sker avfärdanden och bestraffningar.

40 – Detta är grunden till religionen och Hadīth-Imâmernas troslära. De har varken påverkats av innovationer eller råkat negativt ut för prövningar.

Håll er därför till Allâhs rep och splittra er inte från det. Håll fast vid er kunskap att Allâh älskar och förlåter den som följer Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Han har låtit dem vara det räddade folket och den följda samlingen. Han ('azza wa djall) sade om den som hävdar att han älskar Allâh:

”Säg Muhammad: ”Om ni älskar Allâh, följ mig och Allâh skall älska er och förlåta er era synder. Allâh är ständigt förlåtande, barmhärtig.””

(3:31)

Må Allâh gagna mig och er med kunskap och med Sin godhet och nåd skydda oss från avvikelse och villfarelse.